

Scénář – Edit Veselá

Hudba

Edit Veselá se narodila 16. srpna 1939 ve Šlovicích. Žila jen s maminkou, která pracovala v psychiatrické léčebně v Dobřanech. S úsměvem vzpomíná na své zážitky z dětství a mládí, ovšem zažila i těžké chvíle. Mezi ně patří nálet na Dobřany nebo problémy se studiem.

Když na Dobřany padaly bomby, babička jí řekla, že je to bouřka.

Já si pamatuju tu bouřku, oni mi řekli, že je bouřka, tak jsme byli ve sklepě no a že je bouřka tudleto a babička mi říkala: Hele ono to za chvíli přejde, to je bouřka, to za chvíli přejde a já jako to pětiletý dítě jsem se já nevím přesně do kolika let hrozně bouřky bála a jakmile byla bouřka, tak jsem utíkala domů, ale potom už mi to jako přešlo a bylo to tím, že byl ten nálet na Dobřany. A maminka moje a dědeček ty tam byli zasypaný a maminka to vykládala vždycky, jak lezli nějakou nějakým kanálem ven.

Silným zážitkem pro její dětské oči bylo i to, že viděla projíždět americké tanky Šlovicemi.

To jsem ale taky nevěděla, že nás osvobodili Američani, to jsem byla dítě, ale viděla jsem prvně tank, protože oni jeli přes Šlovice tady po státovce na Plzeň. My jsme stáli na balkoně a mávali jsme jim těm Američanům jo. A potom naši mi vysvětlili že nás osvobodili Američani a že projížděli tady Šlovicema.

Hudba

Problémy měla také se studiem, kvůli svému otci, který žil v zahraničí.

Tam se taky nedostaneš. Tak jsem si potom vybrala zemědělskou účetnickou školu v Domažlicích a oni mi vůbec nepozvali ke zkoušce k přijímačkám, protože jsem tám měla napsáno, že mám otce ve Francii.

Rodinu zasáhla i citelná finanční ztráta, kvůli měnové reformě.

Protože babička, když v devětačtyřicátým roce ovdověla tak ona v padesátým roce prodala všechno, tak měla hromadu peněz a o to o všechno přišla. Oni tenkrát na osobu dospělou se měnilo 300 Kč a jinak 1:50.

Dnes paní Veselá ráda cestuje a navštěvuje vánoční trhy.